

פָּז א ב מַיִּ “פָּז” מְלֵי
קִידּוֹתָם הַמְּדֻבָּר
וְהַלְּבָדָה יְהוָה
פָּחָ ג מַיִּ “סָס” כָּלֶב ר
פָּטָם ד מַיִּ “סָס” קָלְכָה
צָהָב ה מַיִּ “סָס” קָלְכָה
צָאָן ו מַיִּ “סָס” כָּלֶב ח
צָבָד ז מַיִּ “סָס” כָּלֶב י

רביינו חננאל

במושגינו לה מעשה ברבן
המגליל אל-שעאר השכמיון
שבעה עלייה עלה ומaza
שמנונה. אמר יי' עלעל
שלא בראשות יוד אמרו
שמעאל קוטן אף עליהם
שלא בראשות לא לבודר
עלילית אלא למלוד הלה
הזהבורי פ' כל
המשכמיין הקדמיין
ווגבנץ בבליה מין
המושגין והעללה אח'כ
והוא העלה לא בשות
ירן רבן מלילא אל הרשה
לילדת א' וא' והנכדים
שנבסכו זו' שמיין. ולא
שמעאל הנקן הנקן הא לא
לא וזכה לה בזוחו ופי'
ברורשלא של עבורה
באחותיו זים אל פליגין
אותו ודום כורדי ו/or
ועיבורו ביום אחר.
שמעאל העשן השען נך
שלא החביש הולו
שלא בראשות. שלם
שמעאל הנקן משכניתן בן
היא' אל-שעאר שכניתן לדקה
מהשאה. ובן צבונו
חיה שעמד וצץ ממשובן
של ר' אשדר שם לו
הנזכר לעיל בפ' ר' אשדר
הנזכר לעיל בפ' ר' אשדר

בת קול. יט' הומיליס צלול קול סיינט נון הקמיסת הול מומן ח'וטו קול יונת קול חמל כמו פעמייס צלהס מכח בכח וככומע קול המכ סיינט נומנו למילוק ווומו קול זט' סומען זט' ל'ק קוינין חומו זט' קול: **ומפנוי הדרכים והגשרים.** וטה ל'ל ח'צ'י ג' סימניין דלקמן מסוכס דעל צינס מנק עט' סימניין דבל צי עט' פיטו ח'מד מסאי מעדרין זכדרייל דצטמוניך ג'גי גדייס ומטליס וצחולות צלול פיטו זט' נמי ג' לח'ז'י לאו מטוס דלאטן דצטמוניך ה'פי' ה'אנס מסה ה'ן מעדרין עלי'ו אללו צעוטין חומו סעד עט' למד מג' סימניין: **ומפנוי נליות שראאל** שנעקרו ממקומו: מסוס דלאטן דיטמי' צ'ל'י ה'ן ג'רין לעדר ד'פי' סטמיהון יכול לאגשי מיל'ח ייטן עד פסח לדמיהן פ'ק' למעניהם (ד' ז') ג'גי טלהם גסמייס ט'ו יוס חמל קמג' כל'י ציגיש סטמיהון צטיטילן לנטאר פלאט: **רשב'ג'** אומר חדש. כללו מסכם למדך קמס טו' חדך חמל וכן צפלק קמדייל (כמושות ד' ע. ג'גי חדך מיל'ו ומדך ח'קר ליל'ו ציני'יו וקסה לצטבוק סטול'ן (ג'ומות ד' מ': וקס) ח'מוריין ייט' טלאיס ימייס צטטס וכן צפלק קמיה לוויל' (ה'. וקס) פליק ותמיין צטטס דכלטמץ עד מדך ימייס ו'ג' לדלטן מולס למוד ולטן מקמיסת מהוד ה'ג' קמ' וג'סמלדי דק'ה מל' מ'ק' צטטס מוקחה מילמה לאזידן מיל' מדך ח'קל: (וע' ע' טומ' כמונות עט' ד'ס' ז'גי): **ממעניין**

בַת קُול. יט' חומיליס צ' ממן זומו קו'ל נכמ' וסומען קו'ל מהר טו'ויל קול: **מִפְנָגֶן** קו'ין זומו זם קו'ל: במִזּוֹמֵן לה מעשה ברבן גמליאל שאמר השכימים לי שבעה לעלייה השכימים ומצא שmonoּנה אמר מי ה'א שעלה שלא בראשות ירד⁽⁶⁾ עמוד שמואל הקטן ואמר אני ה'א שעלייתך שלא בראשות ולא לעבר השנה עלייתך אלא למדוד הלבכה למעשה הוורכתי אמר לו שב בני שב ראיות כל השנים قولן להת עבר על ייך אלא אמרו חכמים אין מעברין את השנה אלא במזומני לה ולא שמוּאל הקטן הוה אלא איש אחרינו וממחמת כיסופא הוא דעבר כי הא דיתיב רב' וק'א דריש והריח ריח שום אמר מי שאכל שום יצא עמד רב' חייא ויצא עמדן قولן ויצאו בשחר מצאו רב' שמעון בר' לרבי חייא אמר ליה אתה כואת והוא שצערת לאבא אמר לו לא תהא כואת בישראל ורב' חייא מהיכא גמיך לה מרבי מאיר דתנייא מעשה באשה אחת שבאתה לביטה מדרשו של ר' מ אמרה לו רב' אחד מכמ' קדשנו בבבואה עמד רב' מאיר וכותב לה גט כריתות ונתן לה עמדן כתבו כולם ונתנו לה ור' מ מהיכא גמיך לה משמוּאל הקטן ושמואל הקטן מהיכא גמיך לה משכניתה בן יחיאל דכתיב וויען שכינה בן יחיאל מבני עילם ויאמר

מסורת הש"ם

תורה אור השלם

גלויז הש"ס

גמרא בבשנת אומרים
עלין. כען וס' גמרא דף ១
ה' י' ולכדיין יוס
סס: טבשות דה' בת
קול וכו' לדר קורין פון
ב' ק. עין מיטט פלק פון
משנה ១ יינטומן:
ד' דר רבשה וכו' ויל'
דרשן תורה להר. עין
מענית דף ט' ס' גטיש
ומוקופם סס:

מומפּ רשי

ה עיבור השנה בבלאי ציון

עמ' ט' נטען טהורה טהון

אלא הגירעו אבל לא מפני השגש והלא מפני גלותה והלא מפני מה שפָרְשָׁה בזאת מילויו של נסיך קדשו מוקומו? ושורגאי כי הא דת' ר' ר' מושם רב' ב' מהודיען אנהגנא לכון דוגבליין ריכין ומינא דעדרין לא מיטא שפָרְשָׁה לתא